

térke-
lött 9
-vona
gyors-
reggel
bl.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czörna-utca sarkán,
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9—11 óra között,
és Bolonya, kut-utca 356. sz. alatt
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdekű közlemények
Horváth László
társzerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
Kis-küküllőmegyei érdekű közlemények
Gyöngyössi István
társzerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonra.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

Brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó Brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kühalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

142-ik szám.

Brassó, Csütörtök, december 12-én.

V. évfolyam. 1889.

R o v á s.

Filtsch József országgyűlési képviselő, a szász-néppárt egyik brassói vezérfőfia, közlebről egész cikksorozatot szentelt Nagy-Küküllőmegye közigazgatásának és különösen annak főispánja, gróf Bethlen Gábornak. Zsarnokság, tapintatlanság, törvény nem ismerete és a megye közörségének illetlen kifejezésekkel való illetése, sőt egy esetben személyes haszonlesés terhelik gróf Bethlen Gábort azon cikkekben. Ezek személyének hibái.

Jellemtelen, bélyegzett emberek felhasználása, büntények és mulasztások eltussolása, megvesztegetések gyakorlatba hozatala, pressio-gyakorlás minden függő emberre: ezek a Bethlen Gábor rendszerének hibái.

De Filtsch nemcsak Bethlen Gábor grófot támadta meg, hanem egész Nagy-Küküllőmegye adminisztrációját és úgy állította azt oda, mint a mely a polgárok jogait mibe sem véve, ignorál törvényt és felsőbb rendeletet s csak zsarnok főispánja kegyét keresi, nem pedig az igazságot.

Vádolja a megye alispánját, a kire egyetlen konkrét esetet sem tud felhozni.

Vádol egy német nevű szolgabírókat nyilvános lopással, hozzátéve: „ein Magyare.“

Vádol egy magyar és szász szolgabírókat a gyülekezési szabadság megsértésével, a politikai jogok gyakorlásának, sőt a személyes szabadságnak is megsértésével.

Vádol szegény falusi körjegyzőket — mind szászok — a szászok elnyomásával s a polgárok jogain való erőszakoskodással.

Filtsch ezen szenvedély-sugallta cikkeit annak idején reprodukáltuk, hogy lássa a közönség, mily durva, tisztességtelen hangot használ az, a ki évekig hangoztatta az irodalmi tisztességet; mily kvalifikálhatatlan modora és kevés fogalma van a tisztességes harcra annak, a ki örökké a magyarságot vádolja elenséges érzülettel a nemzetiségek iránt.

Midőn ezt tesszük, konstatáljuk, hogy soha tisztességre igényt tartó magyar lap oly hangot a legutolsóbb nemzetiségi izgatóval szemben sem használt, a minő módon pertraktálja Filtsch az erdélyi részek magyarságának legkiválóbb alakját, a legnépszerűbb főurat s leg-

kitünőbb főispánok egyikét: gróf Bethlen Gábort.

Ezzel jellemeztük Filtsch József cikkeinek hangját s modorát.

A mit Bethlen Gábor gróf személyéről ír Filtsch, az lehet az ő felfogása róla, kit általában nem ismer. Itél tehát hallomás után. Izlése szerint. De hogy miképen képzel magának Filtsch egy főispánt tizenöt évig két megye főispáni székében, a ki a törvényeket általában nem ismeri, a ki illetlen és tapintatlan; hogyan képzei ugyanezen férfit kedveltnek a néhai trónörökös és egy királyi főherceg társaságában; hogyan képzei, hogy egy ily egyént válaszszon vezérévé az erdélyi magyarság, — azt nem tudjuk.

Bethlen Gábor gróf személye ily oldalról jövő, e fajta megtámadásokkal szemben erős pajzsával van körülvéve, mely sérthetlenné teszi: személyes jelleme s hervadhatatlan érdemei által, melyeket trón s nemzet körül szerzett.

Bethlen Gábor gróf személyét védeni ily támadások ellen annyi volna, mint Bethlen Gábor grófot megsérteni.

Más a rendszer. A legnagyobb, legkitünőbb államférfiaknak is lehet rossz rendszerük. Andrásy külügyminiszter korában szidták, ma kitünő államférfiúnak ismerik el épen akkori ellenfelei.

Bethlen Gábornak is lehet rossz rendszere. Filtsch nézete szerint rossz is.

Csak hogy ez a rendszer tizenöt évig tartotta fenn magát és annyira vitte, hogy a mult hó folyamán Nagy-Küküllőmegyében tartott megyebizottsági tag-választásoknál oly kerületekben, hol kizárólag szász választók vannak, nem választották meg a legutolsóbb szász néppárti vezéreket, hanem józan szászokat.

Ez a rendszer teremtett Kis- és Nagy-Küküllőmegyében jó közigazgatást, kedvező közgazdasági helyzetet.

Ezért a rendszerért készítette el Nagy-Küküllőmegye törvényhatósági bizottsága — melynek kétharmada szászokból áll — e zsarnok, illetlen, tapintatlan főispán életnagyságu képét a megyeház számára.

Filtsch cikksorozata alkalmat adott Nagy-Küküllőmegye törvényhatósági bizottságának

arra, hogy elégtételt szolgáltatson a megsértett főispánnak, alispánnak s általában tisztikarnak.

Gróf Bethlen Gábor nem volt jelen azon gyűlésen, mely az alispán elnöklete alatt e hó 2-án tartatott.

Melas bizottsági tag interpellációt nyújtott be az alispánhoz ezen hírlapi cikkek tárgyában.

És az alispán — rögtönözve — meghazudtolta Filtsch állításait egytől egyig.

Ráfogás a bika-vásárlás ügye. A község megnézte előbb a bikát s úgy vette meg.

Ráfogás a megyeház építésének kérdése, mely szabályszerűen, a törvényes formák betartásával tárgyalatott s felelbeadás daczára miniszteri jóváhagyást nyert.

Ráfogás a keresdi szolgabíró s jegyző ellen emelt vád. Ebből csak annyi igaz, hogy a szolgabíró és jegyző kénytelenek voltak a legszigorubb rendszabályok életbeléptetésére, mert a keresdi szászok meghasonlottak egymás között s gyújtogatták egymás házait, verekedtek a kocsmákban, gyülekezetekben.

A bolyai szolgabíró ügye rendes fegyelmi uton nyert elintézt és nem volt senki, a ki azt a vádat beigazolta volna, melyet Filtsch emel.

Ráfogás a Schmidt aljegyző elleni vád, mely rendes fegyelmi uton valótlannak bizonyult; mert ha csak parányi becstelenség is bizonyult volna reá, Nagy-Küküllőmegye tisztikara nem tűrte volna egy perczig is kebelében.

Ráfogás az apoldi ügy. Ebből csak annyi igaz, hogy néhai Fabriczius apoldi luth. pap képviselősege ellen a Landeskonsistorium valóságos hadjáratot indított, melybe Apold község előjárósága is oly módon elegyített be, hogy feltűggesztése és kereset alá való helyezése elkerülhetlenné vált. Most azonban csend és béke van ott is.

Ráfogás a kühalmi szolgabíró és homoródi jegyző ellen felhozott erőszakoskodás és vesztegetés, — szóval Filtsch állításai között nincs egy is, a mely a valóságnak csak látszatával is bírna.

És ezek után Nagy-Küküllőmegye törvényhatósági bizottságának közgyűlése egyhangulag tudomásul vette az alis-

ELOFIZETESI AR
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve

Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETESEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.

Minden egyes hirdetmény után külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyiltt-ter előre fizetendő.

Kéziratok vissza nem adatkak.

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

Egy apród csinjei.

— A nagy napoleon idejéből. —

Sainte-Croix tábornagy, Franciaország egykor, hirneves hőse, mielőtt a francia hadseregbe lépett, apród volt I. Napoleon-császár udvarában. Ez időből két mulatságos esetet jegyzett fel a tábornagyról egy angol tiszt emlékirataiban, melyek most jelentek meg. Mind a két esetet maga a tábornagy beszélte el az angol tisztnek, ki a tábornagyot, midőn a spanyol háboruban fogságba esett, onnan kiszabadította. Sainte Croix rendkívül eleven vérű fiatal ember volt s apród korában, úgy neki, mint apród társainak nagy kedvük telt, lehetőleg bosszantani, vagy megtréfálni a császári várótermekben egybegyűlteket, ha kihallgatásra jelentkeztek.

Ez annál könnyebben ment, mert a császár, a mily kedélyes volt a táborban, ép oly rideg és kiméletlen volt Párisban s a legkiválóbb férfiak is mindig nagy aggodalommal mentek színe elé. Természetes, hogy az apródok, mint ilyenkor történni szokott, maguk is sokat engedtek meg maguknak.

Történt egyszer, hogy a kihallgatásra jelentkeztek között Sainte-Croix egy durva matróruhába öltözött, egyszerű öreg tengerészt látott a császár dolgozó szobája előtt szalonna belépni, hova csak a leg-

magasabb méltóságok léphettek be, míg a többiek az előtermekben várakoztak.

Sainte-Croix végig mérte az embert, ki leült egész nyugalommal letette viaszos vászon kalapját, kivette zsebéből tubákos pikszisét és nagyokat szipantott.

Az apród odalépett az öreghez s elhatározta, hogy megtréfálja egy kicsit.

— Az ördögbe! — szolt az öreg tengerész, — jelentsem már egyszer be ő felségének; mert sürgős dolgom van másutt is.

Türelem! — válaszolt Sainte Croix, ha ön kedves öregem, vár egy ideig, még az is megeshetik, hogy a császár villásreggelire hívja meg.

— Azt sem bánom, ha ugyan nem későn lesz a villás-reggeli.

— Hát a családját nem hozta-e magával, öregem, mert a császár bizonyára nagyon örülni fog ha megismerkedhetik vele?

— Nem én, azok nem szeretik az udvari életet mert igen egyszerű emberek vagyunk.

— És hány tengeri nyulacska van otthon a házikóban, kedves öreg, ha szabad kérdenem?

— Épen hat, kiknek mindegyike elég erős arra, hogy kitérje önnek, kedves öcsém, a nyakát.

Azon épen nem kételkedem, de nincs kedvem

velnk megbirkózni. Mondja csak öregem, tetszik-e önnek a mi Párisunk?

E pillanatban kinyílt a császár szobájának ajtaja s I. Napoleon alakja a küszöbön megjelent.

— Ki van itt szolgálatban? — kérdé.

— Én felség, Sainte-Croix.

— Nem érkezett meg még Trugnet tengernagy?

— Nem láttam, felség.

Csak hogy mikor az apród e szavakat kiejtette, az öreg tengerészt is meglátta a császár, ki bosszusan kérdezte az apródot:

— Mióta van itt a tengernagy ur? — miközben kezét nyújtá az öreg felé.

— Épen két órája, — szolt Trugnet, kihuzván óráját; de nem tesz semmit, mert a fiatal ember uem elárulta, hogy a felség villásreggelire is itt tart magánál.

A császár vérvörös lett ennek hallatára, hogy Sante-Croix így merészkedett tréfalkozni a tengernaggyal s kidobatta az apródot a palotából.

De Josefín császárné nagy pártfogója volt a Sainte-Croix családnak és az ő közbenjárására a császár megkegyelmezett az apródnak, visszafogadta az udvari szolgálatba, de előbb Sainte-Cloudba küldték büntetésül, hová az apródokat, kik valamely csinyt követtek el, rövidebb-hosszabb időre száműzni szokták Párisból.

pán választát, — azaz egytől-egyig választásoknak bélyegezte Filtsch támadásait és vádjait.

Vajjon ezt is a fő- vagy alispán erőszakossága eredményezte?

Filtsch mosakodhatik, de saját vérei bélyegét, a hazugság és rágalmazás bélyegét nem moshatja le magáról: Nagy-Küküllő megye törvényhatósági bizottságának határozata ezt süti reá.

Belföld.

Brassó, decz. 11. (Az állami bevételek.) Az állami bevételek, mint halljuk, december hó folyamán oly kedvezően alakulnak, hogy valószínű, mikép az előző hónapokban mutatkozott visszaesés más bevételi forrásokból helyre lesz hozva.

Országgyűlés.

A képviselőház, a hétfői ülésen terjedelmes sorozatu napirendjének csak egy részét intézhette el, mert a védjegyek oltalmáról szóló törvényjavaslatnál Polónyi hosszú vitát provokált.

Az újonczmegajánlásról szóló törvényjavaslat harmadszori felolvasásában, a rendőri javaslat pedig vita és módosítás nélkül elfogadtatott. A jelzálogkölesönkre vonatkozó törvényjavaslatot, melyet Hegedüs Sándor előadó referált, Horánszky és Wekerle miniszter rövid felszólalásai után szintén változatlanul fogadta el a ház.

És most következett a védjegyek oltalmáról szóló törvényjavaslat, melyet Eulich Gusztáv referált. Polónyi másfél óra hosszáig tartó beszédben bírálta köz- és büntetőjogi és közgazdasági szempontokból a javaslatot, melyet végül az igazságügyi bizottsághoz kívánt utasítani. Főleg büntetőjogi fejtegetései közben anynyi járatlanságot árult el, hogy a ház jogász tagjai, még a szélbaliak is, nagyokat néztek egymásra. De meg is kapta a választ Neumann Ármin, továbbá Baross és Szilágyi miniszterektől, kik Polónyinak tévedéseit mind a három szempontból alaposan és meggyőzően mutatták ki. A javaslat általánosságban elfogadtatván, a ház annak részletes tárgyalásában a 29. §-ig haladt, egyes szakaszoknál Molnár Antal és Neumann Ármin módosítványait fogadva el.

Az ülés végén Horánszky felszólalása és Tisza miniszterelnök hozzájárulása folytán kimondá a ház, hogy a karácsonyi szünidő előtt nem fogja tárgyalni a pénzügyminiszterium jövő évi költségvetését.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. decz. 9.

A német császár ismét utazik. Most Frankfurtban van. Ottani fogadtatásáról írják, hogy ez ünneplés és impozáns volt. Migue főpolgármester üdvözlő beszédjére a város bejáratánál Vilmos császár következőleg válaszolt: „Mint herceg már gyakran és szívesen időztem Frankfurt falai közt. Ha a város minden téren oly rohamos haladást tett, úgy azt főképp nagyatyámnak köszönheti, ki Frankfurt városát szívéllyes emlékezetében tartotta. Gyakran kijelentette előtem, mennyire szívesen időzik Frankfurtban és azért én is örülök, hogy végre alkalmam van, e régi császárvárost viszont láthatni. Fogadják úgy önök, mint a lakosság köszönetemet a meleg fogadtatásért, melyben részesítettek.” A császár kezét nyújtotta a főpol-

gármesternek, mire megkezdődött a bevonulás a tanuló ifjuság és az egyetlek tagjai sorfala közt, a városban és piacon keresztül a várasházba. Az összegyűlt nagy néptömeg a császárt lelkesült ovatiókkal üdvözlölte. A piacon a mészáros ezéh vendégpoharat nyújtott át a császárnak. A hatóságot, a város császártermében fogadta a császár, kit mindenütt lelkesült ovatiókkal üdvözlöttek.

A bolgár kölesön kotirozása a bécsi tőzsdén az orosz sajtót nagy izgatottságba hozta; egyik-másik lap már abban Coburg herceg közvetett elismerését látta. Ma már józanabban ítélik meg az esetet s a hivatalos körökben az a vélemény uralkodik, hogy Oroszországnak a be nem avatkozás politikájától Bulgáriával szemben nem szabad eltántorodni, kivéve nagyon komoly indokok által.

A Szent-György-rend ünnepe alkalmából a szentpétervári téli palotában nagy díszebéd volt, melyen a csári család tagjai és az állami főméltóságok vettek részt. A „Grasdanin” szerint a csár az ebédnél a nisinovgorodi dragonos ezred egyenruháját viselte, mely ezredbe Napoleon herceg legközelebb alezredesi ranggal belépett.

Wladimir nagyhercegnek Cannesből Pétervárra történt visszahívása diplomáciai körökben igen feltűnik.

A szerb hivatalos lap megezáfolja azt a hirt, hogy a minisztertanács a kormányzóság útján felszólalást tett Milán királynál, ennek a szerb nemzetre vonatkozó, állítólagos nyilatkozatai miatt.

Belgrádban „Bembe” czim alatt röpirat jelent meg, mely nagy feltűnést kelt. A röpirat leleplezéseket tesz a szerb vasutak alapításáról és üzembéviteléről és személyeket nevez meg, kik közt megvesztegetés czéljából, hat millió frankot osztottak szét. A röpirat kijelentett czélzata, hogy a haladó pártot pellengérré állítsa.

A „Dnevni List” szintén a legélesebben elítéli az ellenzéki sajtó izgatását Ausztria-Magyarország ellen.

A Ratis pasa által Crétába vitt amnestia-fermant e hó 6-án olvasták fel Caneában. Tíz cikkből áll és a haditörvényszék által elítélteken kívül a felkelésben résztvetteknek általános kegyelmet biztosít.

Kultuszminiszteri államtitkár.

Gönczy Pál helye vár betöltésre a kultuszminiszteriumban: a népnevelésnek van szüksége új apostolra, a ki lelkét, szívét öntse bele abba az ügybe, melynek szolgálatára lesz hivatva.

A hír ez állásra egy egyént nevezett meg, a ki maga kitűnő tanférfi, kiváló publicista: Szathmáry Györgyöt, Déva város kitűnő és érdemekben gazdag képviselőjét.

Szerencsésebb választást viszonyaink között alig képzelhetnénk.

Képviselői körökben alkalmasabb egyén nem volna található. Ezt bebizonyította Szathmáry György évek óta, mint a képviselőház közoktatási bizottságának előadója.

Tanügyi körökben alig versenyezhet valaki Szathmáryval, kit mint tanférfiut széles látkör, magas képzettség, kiváló nemes érzék és a mi a legfőbb, rendíthetetlen és fölülmulhatatlan nemzeti érzék jellemez.

A miniszterium kebelében sincs senki, a ki Szathmáryval szemben több jogot formálhatna a kultuszminiszteri államtitkári állásra, mint épen ő, mert ná-

lánál alaposabban és jobban alig fogja valaki Magyarországnak népoktatási ügyét s nemzetiségi viszonyait ismerni.

De van még valami, a mi Szathmáry államtitkársága mellett beszél.

Egyrészt erdélyi ember, másrészt református.

Erdély valóban nagyon gyengén van képviselve a mostani miniszteriumban. Ideje, hogy Erdély kiváló férfainak szolgálatait is igénybe vegye az állam ott, hova őket személyes érdemeik, hivatásuk és országrészüik érdekei helyezik.

Már pedig mint erdélyrészi ember, Szathmáry György a képviselőház legkiválóbbjainak és elsői közül való. Alig lesz erdélyi képviselőnek több érdeme Erdély körül, mint neki van.

Mint képviselő és publicista, miat tanférfi és ember, mindég ott látjuk őt Erdély szolgálatában.

A kulturegyletnek egyik leghivebb apostoia.

A székely telepítésnek leglelkesebb munkása.

Erdély közgazdaságának s közművelődésének legönzetlenebb felkarolója.

Szathmáry György kálvinista.

A kultuszminiszteriumban van külön előadója a katolikus ügyeknek. Helyes!

Van irányadó, első rangu lutheránus tisztviselője, egy miniszteri tanácsos.

De Szász Károly óta nincs kálvinista kardinális tisztviselő. Már pedig ez is nagyon kívánatos és óhajlandó volna.

Szathmáry Györgyben egyáltalában egyesül minden kellék, mely első sorban őt kvalifikálja a kultuszminiszteri államtitkárságra. Ép ezért örvendenénk, ha őt azon helyen látnók. Erdély méltánylása s megtisztelése volna ez.

Megyei ügyek.

I.

A megyei törvényhatósági bizottsági tagok választásánál következők választatnak meg:

I. kerület, Brassó város: 1. alválasztó kerület Dr. Fabriczius Ágoston, Filtsch József, Gmeiner Gyula, Jekelius Jenő, Schnell Károly, Schwarze Agoston és Wächter József.

2. alválasztó kerület: Por Keresztély, Ádám Károly, Dick Ede, Miller György, Hiemesch Ferencz, Zaminer Ede.

3. alválasztó kerület: Voina Vasilie, Lengeru János, dr. Bajulescu György, Bobancu István, Oktavian Sorescu.

4. alválasztó kerület: Flagner János, Hubbes János, Tagg Frigyes, Salmen Frigyes.

5. alválasztó kerület: Roll Gyula kir. tan. alispán, Antal János, Seevald Rezső, ifj. Marczal János.

II. kerület: dr. Rozseauer Gusztáv, Rozsnyó; Lietz György, Vidombák; Pfaff Mihály, Zernyest; Boltres Péter, Keresztényfalva; Gagesch János, Volkány.

III. kerület: Köcher György, Liendel Ferencz, Prázmár; Meschendörfer József, Szentpéter; Wagner Péter, Hermány.

IV. kerület: Klein János, Rheindt Rezső, Botfalu; Imrich János, Földvár.

V. kerület: Domokos István, Bácsfalu; Köpe István, Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő, Hosszufalu; Fóris Mihály, Tatrang; Sipos János, Csernátfalu.

II.

Brassó megye főispánja következő meghívást bocsátotta ki az összes bizottsági tagokhoz:

Az 1883. évben választott törvényhatósági tisztviselőknek 6 éves megbizatásuk jelen év végével lejárván, az 1886. évi XXI. t. cz. 79-ik és kapcsolatos §§-ai, valamint a belügyminiszter ur ő nagyméltóságának ez évi 97800 számú körrendelete értelmében az általános tisztújításnak Brassó vármegyére nézt leendő megtartása czéljából a tisztújító közgyűlést f. hó 23-ikán d. e. 9 órára tűzöm ki, s van szerencsém czimemet, mint a törvényhatósági bizottság tagját, ezen való megjelenésre hazafias tisztelettel felkérni.

Brassó, 1869. december 4-én.

Gr. Bethlen András, s. k. főispán.

A helyzethez.

Bécsből írja politikai levelezőnk f. hó 8-áról: „Nagy örömmel látják a vezető politikai körök, hogy a magyar képviselőház többsége a legújabb parlament küzdelmek által nem csak nem gyöngítettett, hanem hogy azok folytán inkább még erősítettett belső szervezete, erejének és missiójának tudata emelkedett. Tisza Kálmán fészerejében, képességében, hogy azt, a mit ő szükségesnek ismer fel, a legnagyobb betéttel, még a saját személyével is, megvédelmezi, itt egy pillanatig sem kétkedtek. Már az occupatio idejében az egész jövőre bizonyították, hogy annak, hogy

Volt azon időben, hat ily apród Saint-Clouban, kik nem mozdulhattak ki a palotából, a hova a császár rendszeren estefelé szokott Párisból kijönni, hogy a részére fenntartott külön parkban rendes sétáját megtegye.

Az apródok a park többi részében szabadon járhattak-kelhettek s fiatalos mulatságokkal töltötték el idejüket.

Egy este, Sainte-Croix, midőn az az idő már eltel, melyet a császár elzárk park részben rendszeren tölteni szokott, azt indítványozta, hogy menjenek be a császár parkjába s ott egymás hátán ugráljanak keresztül.

Az indítvány, hogy ily szent helyen ily tréfán játékot üzenek, tetszett az apródoknak, kik egyenkint elrejtőztek egy-egy álléban, hol Sante-Croixnak kellett először mindegyiket fátva meglelni, hátukon átugrani, míg a sor azután a többire került.

A ki egyet társai közül folytonos futás közben nem lel meg — így szólt a megállapodás, — az néhány sous-t fizet.

Sainte-Croix tehát, kinek meg kellett kezdenie a játékot, neki indult a felhomályban a kijelölt távolságból a futásnak.

De meg volt lepetve, hogy az oldalsétányokban, mire oda ért, egyetlen egy társát sem látta. Egyik se-

tányt a másik után futotta be, nem tudva mire vélni a dolgot, midőn egy tisztáson, a vörös halakkal telt tavacska mellett végre meglátott valakit. Neki futni, vállaira vetni magát s átugorni rajta, néhány pillanat műve volt.

A kin átugrott, az a földre zuhant, fölébe Sainte Croix, ki hasát fogta a földön nevéteben, hogy egyik társai így sikerült elbuktatni. Csakhogy a másik, a ki szintén a földön feküdt, dühösen lábra állott s az apród borzalommal látta, hogy a császár volt az, a kit feldöntött. Napoleonnak rendszeren halvány arcza rák-vörös volt a dühből s kezdetben egy hangot sem tudott kiejteni.

— Ki az? — kérdé végre.

— Sainte-Croix, felség — szólt az apród félig ájulva a császár lábainál.

— Sainte-Croix, megint Sainte-Croix! Álljon fel! — ordítá a császár.

És erre letépte az apród vállrojtjait, ki megrémülve a császár magából kikelt arcától, futásnak eredt, átugrott a palánkon s fejvesztetten menekült Saint-Clouból.

Igy hagyta el Sainte-Croix végleg a császári udvart, s csakhamar belépett a hadseregbe, hol aránylag rövid idő alatt a tábornagyi rangig emelkedett.

még legközelebbi politikai pártjának barátságát és egész népszerűségét is feláldozza, ha oly eszme megvalósításáról van szó, melynek kivételét ő hazájára hasznosnak és áldásosnak ismerte fel.

Ő ugyanis Bosznia occupációjában már kezdetben látta azt, a mit ma akkori legmérgelesebb ellenfelei elismernek: keleti posztionk kulcsát, a leghatalmasabb, leghatékonyabb védelmet Oroszország ellen. Bosznia nélkül már régen háborunk lett volna Oroszországgal s ha az reánk nézve még oly győztes leendett is, Boszniánál többet nem nyertünk volna, és mily áldozat árán! Hát még egy vereség, de erről jobb nem is beszélni. De ez a tény, jobban mint minden más nemzetközi mozzanat, nyomja rá az általános helyzetre a barátságos-békés bélyeget: egy okos ember sem vitathatja el, hogy az a politika, mely Ausztria-Magyarországot erre a posztiora vezette, és csakis az a politika lehetett képes a bármás szövetséget, a világbékének e sziklaszirtjét életre hívni, mely ez órában magasabban, hatalmasabban, legyőzhetetlenebben áll fenn s uralja a kortörténet menetét, mint valaha.

Nem tart sokáig, és az orosz trónörökös, a közveszélyes jövőbeli császár nőül vette a német császár nővérét, és a közeloconi viszony a Romanow és Hohenzollern házak közt a képzelhető legbensőbb módon ismét szorosabbra lesz fűzve. Mi pedig feltétlenül biztosak vagyunk, hogy Németország ezt az eseményt is csak a világbéke javára, tehát mindig mellettünk, soha sem ellenünk fogja kihasználni.

Nyugatról nem kevésbé örvendetesen mutatkoznak a jelek, mint Éjszak-Keletről. Folyton világosabban kitűnik, hogy Franeziaország Carnot elnökben kitűnő kormányzót választott magának, ki egyesíti magában minden tulajdonságát egy kitűnő, modern államfőnek. A lehető legdiszkrét módon határozza meg ő hazája politikájának menetét s különösen a kormány stabilitását és az összes mérsékelt elemek egymáshoz való közeledését segíti elő és pedig oly termékeny sikerrel, hogy a jobboldali liberális, államférfias és hazafias elemek láthatólag elválnak a merev imperiálistáktól és intransigens legitimistáktól, közelegnek a köztársasághoz, míg másrésztől napról-napra szélesebb lesz a hasadék a mérsékelt republikánusok és a radikálisok közt, mi által az előbbieket kénytelen politikájuk concilians vonásának emelése által bensőbbben fűzni magukhoz a jobboldali mérsékelteteket. Már pedig a francia kamara ezen mérsékelt elemei a maguk összességében a legbecsületesebb, legmegbízhatóbb képviselői a békeeszmének Franeziaországban, kiknek uralma kezeskedik arról, hogy a köztársaság semmiféle revanche-kalandba nem rohan s feladja az orosz panslavizmussal való veszedelmes kaczerkodást.

Népszerű felolvasásaink.

II.

A tanári kör barmadik felolvasó estélyét e hó 8-án nagy és intelligens közönség részvétele mellett tartotta meg. Felolvasó, illetőleg szabad előadást tartó dr. Körösi György román kath. főgymnasiunai tanár volt, ki a képzelemről értekezett.

Elmélkedésének alapjául e kérdést veti fel: »van-e befolyása a tudománynak a képzelemre s milyen a befolyás«, és kimutatja, hogy a tanintézeti tudományoknak az újabb korban tett nagyobb mérvű haladása hozta felszínre e kérdést.

A tudományok befolyását a képzelemre állítván, azoknak nyomait az irodalom és művészetekben keresé és azokból elvont példákkal meggyőzően fejtegeti azt. Az irodalomból a következő okokat hozza fel: hogy eposzt nem teremnek az újabb századok; hogy a lyrában a forma szabadabb alakot nyer, mint pl. Petőfi bölcselmi lyrájában és Walt Withman költészetében. Végül, hogy az irodalomban az eposz helyét a regény foglalja el, a mely a képzelem alkotásai mellett tág teret nyit az értelmi elemnek is. A művészetekben pedig összeveti a régi görög művészetet az ujkori művészettel és kimutatja, hogy ez, utóbbi hanyatlást mutat az előbbivel szemben, mert míg a görög művészet a test arányainak tökéletes kifejezését tartotta feladatának, addig az ujkori művészet elvont eszméket érzéket meg az értelem segítségével és a test idomai helyett ruhát fest. Az összehasonlítás kedvéért felemlíti a milói, medici, capuai Venust, Rafael és Murillo madonnáival szemben.

A kérdést érdekesen megvilágító ezen összehasonlítások után áttér a képzelem meghatározására s annak fejlődését a következő érdekes mozzanatokban tünteti fel:

1) A képzelem alakításai az emberiség őskorában, melyben megteremt a nyelvet, kifejleszti ebből a vallást és az mythos elemeit. A nyelvegség bizonyítására pl. Zeüsnek, mint legfőbb árja istennek,

egységes jelentését fejtegeti több árja nép nyelvében és kimutatja, hogy azon kor képzelme miként alkotja meg a nyelv és vallás anyagának különböző htypusait.

2) Azt fejtegeti, hogy a képzelem a népek őskorában, tehát az egységes nép szétszakadása után, a nyelv és vallás típusai alapján miképpen egyeníti a nemzeti nyelvet és nemzeti vallást. A képzelemnek e korbéli fő terméke gyanánt bemutatja az eposzt, mint a melyben a már egyenített népek ős felfogásokkal jelennek meg, és feltünteti az eposznak fő jellegét, a csodálatost.

3) Azt fejtegeti, hogy az eposz miképpen alakul át és kimutatja, hogy az eposz főeleme, a csodálatos miképpen alakul át romanticismussá, azaz olyan elemmé, mely a csodálatos és valószínű között foglal helyet. A romanticismus bővebb ismertetése végett példákat hoz fel, melyeken annak főbb jellemző vonásait találósan mutatja be.

4) Végül röviden utal a képzelemnek az ujkori regényben való szerepére.

Befejezésül megállapítja, hogy a képzelem minő átalakuláson megy át és ez átalakulásnak melyek a feltételei.

A közönség érdeklődésének a felolvasások iránti fokozódását örömmel tapasztaltuk ez estélyen, mely érdeklődéshez valószínűen hozzájárult a felolvasó személyének brassói első nyilvános fellépése.

A negyedik, s ezen évad első csoportjának utolsó felolvasási estélye f. hó 15-én lesz, mely alkalommal Binder Jenő főreáliskolai tanár »XVI. századbeli epikus költészetünk«-et fogja ismertetni s ezen kor költői termékeiből egy pár dalt zongorakiséret, mellett fog énekelni.

Irodalom és művészet.

Irodalom-pártolás. Az utóbbi időben e tárgy gyakran került felszínre. Mi nem szólunk hozzá, mert nem osztjuk a mozgalom irányát, meggyőződésünk lévén, hogy az irodalom pártolására előbb nevelni kell a nemzetet. De hogy mily módon teszik egyes vállalatok illuzórássá az erre vonatkozó legnemesebb törekvést, arra nézve közöljük az alábbi sorokat egy szebenmegyei előfizetők levelét szó szerint:

A magyar szellemet öntudatosan megtagadó és megtaposó kapzsiság és haszonlesés végezheti azt a munkát, melyre az »Olvasókör« kiadja és szerkesztője (Fülöp György s neje Budapest) vállalkozott. Ez a derék vállalat idegizgató, a külföldi irodalomnak posványából szedett erkölcsfertőztető termékeivel el tudta árasztani az egész Magyarországot. »Az öngyilkos nő naplója«, »A párisi koldusnő leánya«, »Rejtélyes ház«, »Párisi vérdráma«, »Narbonnei kastély titka«. »Ördög és angyal« stb., ezek a szobacziézsok ideálját képező idétlen férczmunkák még oly tisztességes, művelt családokhoz is bejutottak, kiknek igazán szégyenére válik könyvtáraikat az egészséges, izlésnemesítő magyar szellemi termékek mellőzésével ilyen munkákkal szaporítani. Én is elhatároztam magamat a minden ördögök által való megkínóztatásra: figyelemmel kísértem, elolvastam a kiadványokat, — nem az élvezetért, hanem, hogy véleményt nyilváníthassak felőlük. — és tiszta, nyugodt lelkiismerettel mondom, hogy nem érdemelnek egyebet a megperzseltetésnél. A mellett, hogy a fiatal nemzedéknek, különösen fiatal leányoknak, kik legnagyobb kedvelői e munkáknak, degen, a magyar természettel meg nem egyező szokásokat csempésznek szívébe: izlését és ép érzékét is annyira meghamisítják, eltompítják, hogy azok a további fejlődésre, nemes és szép iránti fogékonyságra teljesen képtelenné válnak. Vegyük még hozzá mindezekhez az e munkák által nagy mértékben fokozó idegességet, mely utóbbi időkben a nőknél különösen lábra kapott s mely a legkiállyhatatlanabb és nevetségesebb betegségek egyike: s tisztában lehetünk azzal, hogy az üzleti s igen gyakran tisztességtelen módon terjesztett »Olvasókör« kiadványait megtűrjük-e könyvtárainkban, vagy örökre szüntesszük onnan.

Helyi és vidéki hírek.

Kinevezés. Gróf Bethlen András főispán a predeáli szolgabíró mellé segédde Neurhrer Sándort nevezte ki.

Az új kinevezett tisztviselőkre vonatkozólag mult számunkból tévedésből kimaradt, hogy a kinevezés csak akkor lép érvénybe, a mikor választás útján nyert mandátumuk lejárt.

Uj mérséklés a zonatarifán. A kereskedelmi miniszter újabb mérséklést tervez a zonatarifán belül. E szerint a III. osztály maximuma a 14. zonán 3 frtot tenne. És ennek megfelelőleg olcsóbbodnának a magasabb osztályok. E hirt a leghitelesebb forrásból vesszük.

Alamizsnák a koldusok számára. A városkapitányság által 1887-ben kezdeményezett eltöltése a koldusoknak és e helyett a központba begyűlt alamizsnák arányos kiosztása a helybeli valóban segélyre szoruló koldusok között továbbra is érvényben maradván, a városkapitányság felkéri a könyörületessé szivű adakozókat, hogy a nyomorral kezdő koldusok számára szünt alamizsnákat, vagy a központi rendőrségnél, vagy a külvárosi kirendeltségeknél az erre szolgáló perselyekben leadni sziveskedjenek.

Menhely a fedőnélküliek számára. A városi képviselő mult évben elhatározta, hogy a fedőnélküliek számára októbertől márcziusig éjjeli menhely rendeztessék be városunkban. E határozat következtében a helybeli rendőrség épületében két jobb zárkahelyiség egy ily éjjeli menhelylé alakított és megfelelő pricesek, szalmazsákok és téli csergékkel berendeztetvén, a szállásnélkülieknek elég alkalmas éjjeli menhelyül fog szolgálni. E célra a városi szegényalpból 200 forint fog fordíttatni, s remélhető, hogy ezen azylum — a helyi viszonyok tekintetbe vételével — egy sürgős szükségnek, habár eleintén csak szerény mérvben is, fog megfelelni.

A botfalvi czukorgyár f. hó 12-én reggel hozatott üzembe. Ez idő szerint mintegy 800 munkás van e gyárban alkalmazva.

Zendülés Völczön. Völcz n.-küküllőmegyei községben f. hó 3-án kis paraszt-zendülés történt, mint lapunknak onnan írják. Az eset következő: E hó 3-án a megyesi csendőr-örs két tagja, Szöcs Ferencz és Muresán Vazul, portyázás közben Völczre ment, a hol a községi főbíró közbejöttével több lopásnak jött nyomára. A derék csendőrök azonnal megindítván a nyomozást, kiderítettek 12 lopást, elfogva annak kétségkívüli tetteseit, 10 völcsi szász polgárt, kiket elfogva, a község házában további kutatásig lezárták. Ez nagy zajra adott okot a szász ajku lakosság között. Éjnek idején összegyűltek a bíró háza előtt, felgyújtással fenyegetve a csendőröket és bírót, ha a foglyokat szabad lábra nem helyezik. Tényleg be is törték ott néhány ablakot s lerántották a ház kerítésének egy részét. Ekkor megjelent a hely színén Moldován János körjegyző, a ki saját veszélyeztetésével, a legnagyobb erélyvel és tapintattal lépett fel, míg végre neki és a csendőrség tapintatának sikerült minden nagyobb baj nélkül szétosztatni a zendülő tömeget. A foglyokat természetesen rendeltetésük helyére, a bíróság zárkájába kísérték, — míg a zendülők ellen megindítják a keresetet.

A közhalmi magyarság 3-ik fillérestélye, melyet az állami iskola tanítótestülete és a magyar kaszinó választmánya rendezett folyó hó 7-én, szép számú és elegáns közönség jelenlétében folyt le. Liebl József előadta a »fekete frakkban« című monológot, előadását megérdemelt tapsvihar követte. Szintén sikerült a Mahr Adél és Téglás István által előadott kis szindarab is (A szomszédasszony). A közönség többször megújraza a Bosin Endre által adott magyar, német és olasz dalokat. A fogarasi zenekar is kitett magáért s a táncmulatság is reggel 5 óráig tartott. Ott láttuk a diszes hölgy koszoruban dr. Isekutz Gyulánét, Bod Gyulánét, László Lászlónét (Kolozsvárról), Babos Józsefnét, Matienaur Bély Gabriellát (Mohából), Boér Mihálnét, Bartha Ferencznét, Lukovszky Józsefnét, Józsa Vilmosnét (Szász-Kereztúrról) Gáspár Józsefnét (Királyhalmáról), Balazsinét (Homoródról). Nagy Józsefnét (Hévízről), Szarka Elekét, Rácz Sándornét; a leányok voltak; Mahr Adél, a Lukácsy nővérek, Szentpétery Anna, Nemes nővérek (Woldorfról), Kovács Gizella, (Sárányból), Péchy Berta (Homoródról), Apór Emilia és Bertha (Lemnekről), Csiky Gabriella (Mohából). A négyeseket 24—28 pár tánczolta. A bevétel 60 frtot tesz.

Tűz volt Kőhalomban december 6-ikán este. Leégett 5 csűr s csak a szél elcsendesedése és a tűzoltók ügyessége mentette meg a város keleti részét az elhamvadástól.

Párbaj. Gróf Károlyi László és gróf Lázár Jenő f. hó 8-án délben kardpárbajt vívtak. Gróf Lázár Jenő segédei Tisza István és Bokross Elek voltak, gróf Károlyi Lászlónak, a kihívó félnek, báró Aczél Béla és Szemere Miklós, római követségi titkár segédkezett. A megállapított feltételek szerint a párbaj harc képtelenségig ment. Az első összecsapásnál — mint az »Egy« írja — gróf Lázár Jenő kapott sebet jobb kezén, a melyet az orvosok olyan súlyosnak konstataáltak, hogy a harc képtelenséget kimondották, a mivel a párbaj végződött.

Róka-koma láncon. A napokban a ravaszság képviselőjét annyira kizozta az éhség, hogy kellő elővigyázatról megfeledkezve, belopódzott Türkösben egy csűrbe, hol jobbnak hiányában férgézni kezdett. E mulatságát azonban megzavarta a gazda látogatása, melynek székkel ültetett róka-komának sőt da-

czára a kevés opposziciónak, abba bekebelezte, hol aztán kellően megpuhítván, lánczra verte. Most az ajtó mögött rendezte be ideiglenes tanyáját, kukoricaszárból meg szalmából türtető kovártélyt rögtönzött, míg majd sikerülni fog neki szebb időben kerekét oldani s emlékül valamely szárnyas állatot magával vinni.

Sebesi Samu „Toll” című kötetére ez előfizetők oly szép számmal jelentkeztek már is, hogy annak sajtó alá rendezése immár nyugodtan megkezdhető. A kötet mintegy 10—12 ivre terjed, melynek darabjait a „A toll” című pályadíjjal jutalmazott tárczacikk nyitja meg. Az érdekes kötetre, melynek előfizetési ára 1 frt, ismételten felhívjuk olvasóink figyelmét.

Mikszáth Kálmán munkáinak Révai testvérek budapesti kiadóhivatala által megindított füzetes kiadása gyors egymásutánban jelenik meg. Csak röviddel ezelőtt jeleztük a „Nemzetes uraimék” befejezését, mely az összkiadás 3-ik kötetét képezte, és most már „Pipacsok a buzában” összcím alatt, mint a vállalat 4-ik kötetének kezdete újabb két füzet, a 16. és 17-ik fekszik előttünk. — Az e füzetekben foglalt elbeszélések közül egy-kettő már régi ismerősünk, de jó emléken álló ismerősünk. Láttára, illetve olvasára újra átéljük és átérezzük azt a gyönyört, melyet csakis a jó olvasmány nyújthat. Azok az elbeszélések pedig, melyek csakis a jó olvasmány nyújthat. Azok az elbeszélések pedig, melyek e régi ismerősök-kisértéképp csatlakoztak, méltó kísérői azoknak és „A majornoki lázadás”, melyet Mikszáth muzsája szerfelett jókedvében diktálhatott, egy csöppet sem áll „Az örög gróf” mögött. A vállalat kiadóhivatala Budapesten, VI., Váci-utca 1. sz. alatt van.

Emin basa állapotáról. A „Reuter ügynökség”-nek a következőket jelentik Zanzibárból: Emin basa állapota még mindig veszélyes, de Parke bizik felgyógyulásában, ha csak nem áll be valamely complicatio. A beteg sokat köhög s a nyákiürítés nagy nehézséget okoz neki, de különben a tünetek kedvezők.

A szultán kincse. Megerősítik azt a hírt, hogy a szultán meg akarja becsültetni a Yıldiz-kioszkban és régi Serailban a Dolma-Bagduéban fülhalmozot kincseit. Az érték megbecslésére a londoni legkiválóbb szakértők egyike már kapott meghívást, azonban az illető még nem határozta el magát arra, hogy a meghívást elfogadja. Tényleg a szultán kincseit még soha sem irták össze, s csak annyi bizonyos, hogy roppant összeget képviselnek, mert arról a sok zsákmányról van szó, melyet a szultánok évszázadokon át folytatott háborúikban összeharcoltak. Mindennek az értékét meghatározni, nem kis feladat s ezért habozik hozzáfogni a londoni szakértő.

Földrengés. E hó 9-én reggel hat és hét óra közt, mint táviratilag jelentik. Dalmáciában, Boszni-

ában és Hercegovinában meglehetősen erős földrengést éreztek, mely néhol hosszabb, másutt rövidebb ideig tartott.

Járványos láz Párizsban. Mint lapunknak távirják, Párizsban két nap óta újra el van terjedve az a hír, melyet egy izben már megezáftak, hogy a „Magain de Louvre” alkalmazottjai között járványos láz ütött ki. Az „Éclair”, „Mot d'ordre” és „Petit National” azt állítják, hogy eddig négyszázan betegedtek meg.

A manche csatorna áthidalása. A régi terv, hogy Angliát Franciaországgal egy vasuti hid által összekötik, úgy láttik, különösen a legutóbbi erős agitációk következtében, kezd a megvalósulás stádiuma felé közeledni. Mint ugyanis Párisból távirják, egy angol társaság már engedélyért folyamodott, hogy hidat építhessen a Manche-csatornán át.

Közzgazdaság.

A villamosság hatása az idegekre.

Tudvalevő, hogy a mai kor legelterjedtebb s a legkülönbözőbb formákban nyilatkozó betegsége: az idegesség, úgy hogy joggal lehet ezt az idegesség korszakának nevezni. Az idegek állapotával az izmok, tehát az egész test ereje is kapcsolatban áll, minél fogva elgyengült idegzetű emberek boldog családi tűz helyt nem alapíthatnak, mert nem bírják annak főfeltételét, hogy egészséges, életerős nemzedéknek adhassanak életet.

Az idegkórtani kutatások arra az eredményre vezettek, hogy az orvosi tudomány az idegességnek hathatós és biztos gyógyszerét bírja a villamosságban, ha az szakszerű, tudományos alapon és megfelelő mértékben alkalmaztatik. A villamosságon alapuló dr. Borsodi féle szabadalmazott electro-metalikus készülék bírja mindazokat a tulajdonságokat, melyek az elgyengült, kimerült férfiúi idegeknek korábbi ruganyosságát, a szervezetnek iljui erejét fölötte egyszerű módon, annak a testen való észrevétlen viselése által igen rövid idő alatt visszaszerezni képesek.

E tudományos alapon álló készülék alkalmazása igen egyszerű és semmiféle kényelmetlenséggel nem jár. Több kiállításon: így 1888-ban a brüsszeli nagy nemzetközi kiállításon s a mostani párisi világkiállításán kitüntetést nyert; bírja a „Société médecine de france” és a „Société d'Hygiène publique de Paris” diplomáit és általa már számtalan ember nyerte vissza idegerejét és egészségét. Lészletes leírást készséggel díjtalanul küld dr. Borsodi műintézete (Bécs I. Kärntnerring, Gomperzpalota 3.) mindenkinek, a ki

ez iránt hozzá fordul, és ugyanott rendelhető meg a készülék is.

Uj magyar részvénytársaság. A magyar általános hitelbank igazgatótanácsának gr. Andrássy Aladár elnökelete alatt tartott ülésében az igazgatóság beterjesztette a magyar gép- és hajó-építési részvénytársaság alapításának tervezetét, Az igazgatóság ezen javaslata értelmében a részvénytőke teljesen befizetett 4 millió forintból állana. A nagyszabású gyár Ujpest közelében az upesti ut és a Duna-part közt volna felépítendő, a beépítendő telkek legnagyobb része most részint állami, részint fővárosi tulajdon. A telkek, valamint az ott már meglevő kis hajóépítési gyárak megszerzése véget a szükséges lépések már megtették. Az igazgató tanács az előterjesztett tervezetvt egyhangulag jóváhagyta és felhatalmazta az igazgatótanácsot, hogy indítványai értelmében a tárgyalásokat folytassa és fejezze be.

Süketeknek. 155 48-52

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meggyógyult 23 évi süketésgből és fülzugásból, kész annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni Czim: J. H. Nicholson, Wien XI., Kolingasse 1.

Brassói vasutforgalom.

Vonatinulások: a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor b) Bukarest felé: délután 2 óra 14 perczkor. Vonatérkezések n) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 54 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyes-vonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyors-vonat d. u. 2 óra 5 perczkor Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árfolyam.

A pesti m. keresk. bank jelentse. —

Brassó, 1889. december hó 12-én

Román pairpénz à 20 frankos	9.34 vétel 9.36 adás
• Ezüstpénz à 20	9.30 • 9.32
Napoeleond'or (aranypénz)	9.40 • 9.42
Török lira	10.65 • 10.66
Arany	5.56 • 5.58
Orosz papirrubel	125.— • 126.—

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllő megye részéről Gyöngyössi István (D-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETME NYEK.

Sz. 13203 - 1889. Brassó vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága szolgálja személyzete részére az 1890. évben szükségeltető 12 pár csizma és 11 pár cipő szállításának biztosítása céljából f. é. december 17 én d. e. 9 órakor az alispáni hivatalnál zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni kívánók felhivatnak 20 frt bánátpénzzel ellátott lepecsételt írásbeli ajánlatokat fennit nap és óráig az alispáni hivatalnál annál inkább beadni, mivel később beérkezendő ajánlatok tekintetbe nem fognak vétetni.

A szállítási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban a vármegyei kiadó hivatalban betekintheők.

Brassó, 1889. december 3-án.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.

Sz. 13207 - 1889. Brassó vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó megye törvényhatósága szolgálja személyzete részére az 1890. évben szükséges ruha illetmény szállításának biztosítása céljából f. hó 16-án d. e. 11 órakor zárt levelű ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Versenyezni óhajtók felhivatnak, miszerint 80 frt bánátpénzzel ellátott posztó és nyári keime mintákkal felszerelt, lepecsételt írásbeli ajánlataikat a fennit nap és óráig az alispáni hivatalnál annál inkább benyújtani el ne mulasszák, mivel később beérkeztetett ajánlatok tekintetbe nem fognak vétetni.

A szállítandó öltönydarabok a következők:

- 2 köpenyeg,
- 5 áttila,
- 6 kabát,
- 5 magyar nadrág,
- 6 pantalon,
- 11 mellény,
- 22 nyakravaió,
- 11 sapka,
- 11 nyári öltöny.

A szállítási feltételek a hivatalos órákba a vármegyei kiadóban betekintheők.

Brassó, 1889. december hó 3.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.

Sz. 4432. - 1889. (455) 3-3

Hirdetmény.

Moha községi jegyző i állásának betöltése céljából pályázat nyittatik f. évi december hó 27-ig, miről pályázni kívánók azzal értesittetnek, hogy ezen állással 200 frt fizetés mellett szabad természetbeli lakás és 10 frt irodai átalány van összekötve és hogy a kifizetett határidőn túl érkező, ámbár szabályszerű folyamodványok tekintetbe nem fognak vétetni.

Kőhalom, 1889. december 4.

A járási fő-zolgabíró:
BALTHESZ.

Dicső-Szent-Márton

mezőváros (Kis-Küküllő megye) közvetlen mellett 115 hold területű, jó minőségű tagosított gazdasági és a főutczára lakházzal bíró birtok, szabadkézből örökaron eladó. — Értekezhetni ottani postamester Liebl József urnál. (456) 1-3

„ALBINA”

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe
hitelez árukra 6 és 7⁰/₁₀

kamat mellett — erre vonatkozó szabályzata értelmében.

Atvesz árukat a vasuti pályaudvar mellett lévő saját raktárába való

beraktározásra

és ugyanott lévő telkein bérbe ad rakóhelyeket méltányos árban.

(231 c) 15-*

Bővebbet az intézet irodájában:

Brassóban, főtér 90. szám a., naponként
d. e. 8-tól d. u. 2 óráig.